

das esse scribit Viennensem, Lugdunensem, Narbonensem primam & secundam, Alpinam, Novempopulanam, & secundam Aquitanicam: Lugdunensem enim pro Aquitanica prima ponit, mendisque plurimis refertam Novellam Honorii & Theodosii profert, quam doctissimus Sirmundus integrum ex Codice Arelatensi restituit, quamque dabimus ubi de Arelato.

Alterum non minus observatione dignum referam, scilicet prædictam Notitiam Civilem tantum fuisse, & non Ecclesiasticam. Notitia Civilis vocatur, in qua Metropoles Civiles & provinciarum civitates castraque numerantur: Ecclesiastica verò, qua Metropoles Ecclesiasticæ seu Archiepiscopales & civitates Episcopales ipsis subjectæ. Quod autem Notitia hæc Ecclesiastica non fuerit, fatis probavero, si plures ex Metropolibus in ea recensitis Archiepiscopales non fuisse, sicut nec plures civitates Episcopales, demonstraverim. Id primum de Moguntia dicam, apud quam nonnisi sedem Episcopalem fuisse usque ad Bonifacium Archiepiscopum & Germaniæ Apostolum sub Zacharia Papa, qui hanc Archiepiscopalem fecit in favorem ejusdem Bonifacii, clarissimè videre est in Epistola ^a hujus summi Pontificis ad Bonifacium. *Idcirco*, inquit, *Beati Petri Apostoli autoritate sancimus, ut supradicta Ecclesia Moguntina perpetuis temporibus tibi & successoribus tuis in Metropolim sit confirmata; habens sub se has quinque civitates, id est, Tungris, Coloniæ, Vormatiæ, Spiraciam, & Trectis, & omnes Germaniæ gentes, quas tua Fraternitas per suam prædicationem Christi lumen agnoscere fecit.*

Sic etiam cùm Agrippina Colonia inter Suffraganeas sedes Moguntini Archiepiscopatus hac in Epistola recenseatur, eam tunc Metropolim fuisse Ecclesiasticam nemini nisi ignaro in mentem venire potest. Attamen ut luci lumen addamus, hujus erectionem in Metropolim proferam ex ejusdem Zachariæ Papæ ^b Epistola alia ad supradictum Bonifacium, in cuius gratiam ^b Zacharias Ep. 8. ad Bonifac.

vocabatur, nunc verò Colonia, juxta petitionem Francorum, per nostræ auctoritatis præceptum, nomini tuo Metropolim confirmavimus, & tuæ Sanctitati direximus pro futuris temporibus, ejusdem Metropolitanæ Ecclesiae stabilitatem. Hanc à Divo Athanasio Galliæ superioris Metropolim dici haud nescio, sed Civilem intellege, ut jam observavimus, non Ecclesiasticam. At & ex his conjice Episcopos utriusque Germaniæ, scilicet Moguntinensem, Argentoratensem, Nemetensem seu Spirensem, Vangionensem seu Vormatiensem, Agrippinensem & Tungrensem sub Archiepiscopo Trevirensi, tamquam sub viciniori Metropolitano usque ad Bonifacii tempora degisse, ejusque Suffraganeos fuisse: sub quo enim alio esse potuerint nullus videtur suspicandi locus.

Addam & Tarentasiam sex primis saeculis Metropolim Ecclesiasticam non fuisse, cum tunc inter Suffraganeas sedes Viennensis Archiepiscopi numerata sit à Leone primo ^c Epistola ad Episcopos provinciæ, his verbis: *Unde Viennensem civitatem, quantum ad Ecclesiasticam Justitiam pertinet, inhonoratam penitus esse non patimur: præsertim cum de receptione privilegii auctoritate jam nostræ dispositionis utatur. Quam potestatem Hilario Episcopo ablatam, Viennensi Episcopo credimus deputandam. Qui ne repente semetipso factus videat inferior, vicinis sibi quatuor oppidis præsidebit, id est, Valentia, & Tarentasiam, & Genavam, & Gratianopolim, ut cum his ipsa Vienna sit quinta, ad cuius Episcopum omnium prædictarum Ecclesiarum solicitude pertineat: Reliquæ verò civitates ejusdem provinciæ sub Arelatensis Antifititis auctoritate & ordinatione consistant. Idem confirmavit Symmachus Papa circa annum quingentesimum decimum tertium, in Epistola ^d ad Episcopos Galliæ, qua hæc ait: *Idcirco quemadmodum decessor noster Leo Papa dudum cognitis allegationibus partium definivit, parochiarum numerum, vel quantitatem Arelatensi & Viennensi Sacerdotibus deputandam, & nos præcipimus nullius usurpatione transcendi: sed ut ante prædiximus, juxta indulgentiam supradicti Pontificis, Valentiam, Tarentasiam, Genavam, atque Gratianopolim oppida Viennensis**

An-

V.
NOTITIAM
ALLATAM CI-
VILEM ESSE,
NON ECCL-
ESIASTICAM.

^aZachar. Epist.
^{14.} ad Bonifac.

^cLeo I. Papa
Epist. ad Episc.
Prov. 109.

^dSymmach.
Pap. Epist. 10.
ad Episc. Gal.